

Hasič Franta a kouzelný opasek

V jednom z mnoha měst, na jedné z mnoha uliček stál jeden velký žlutý dům s mohutnými vraty a vysokou věží. Byla to hasičárna. V ní bydlel mladý hasič, který se jmenoval Franta. Franta tu však nebydlel sám. Bydleli tu s ním i jeho kamarádi – Tom, Honza, Jiřík, Matěj a také dva hasiči, se kterými si moc nerozuměl – Kája a Běďa. Jezdili obrovským, naleštěným autem hasit požáry, pomáhali kočičkám ze stromů, odstraňovali popadané stromy z cest, zkrátka pomáhali všem lidem ve městě. Bohužel Franta nepatřil zrovna k těm nejšikovnějším hasičům. Nešlo mu šplhat a sjíždět po tyči, hadici neudržel v rukou, byl nejpomalejší z celého družstva a vždy se mu něco nepovedlo. Ještě k tomu se mu Kája s Běďou posmívali za to, že je nešika. Franta byl z toho nešťastný.

Jedné noci Frantu při spánku vyrušil nějaký zvuk. Probudil se a všiml si oslnivé záře, která procházela skrz okno. Ohlížel se po ostatních, jestli si toho světélka také všimli. Nikdo však nebyl vzhůru. Franta tedy odkryl svou peřinu a vyskočil z postele, aby se podíval, odkud ta záře vychází. Přistoupil k oknu a dole u protějšího domku na ulici uviděl staříka s červenou lucerničkou. Záře vycházela právě z této lucerničky. Franta si protřel oči, aby zjistil, jestli náhodou ještě nesní, avšak když otevřel oči, postarší mužik tam stále stál a díval se přes okno přímo na něj. Najednou mu mužik pokynul rukou. Chtěl, aby šel za ním ven. Franta byl tak zvědavý. Bleskurychle obul své pantoflíčky, oblékl kabát a po schodech dolů a přes hlavní dveře se dostal ven. Mířil k tajemnému mužikovi. Postarší mužik vypadal jako milý dědeček s vousy, s koženou brašničkou a roztomilou čapkou. Podíval se na Frantu a řekl mu, že ví, co ho trápí, že ví, že se mu nedaří a že tak strašně by chtěl být dobrým hasičem. Dědeček překvapivě postavil lucerničku na zem a vytáhl z brašničky černý hasičský opasek s krásnou zlatou přezkou. „Když si tento opasek nasadiš, získáš všechny schopnosti, po kterých toužíš.“, řekl Frantovi dědeček, podal mu opasek a znenadání zmizel.

Druhý den všichni hasiči odpočívali dole v hasičárně, když najednou uslyšeli vysílačku. Museli vyjet někomu na pomoc. Běželi si obléct své uniformy a naskočili do auta. Franta si vzpomněl na tajemný opasek. Popadl ho rukama a vyskočil za ostatními do auta.

Dozvěděli se, že někde hoří. Přijeli k jednomu dřevěnému domu, který byl celý v plamenech. Všichni vyskočili z hasičského auta, vytáhli hadice a začali hasit domek. Franta šel za kamarády, aby jim pomohl. Hasič Kája ho však poslal pryč. Báł se, že by se Frantovi opět něco nepovedlo a poslal ho zpět k autu. U auta stála malá plavovlasá holčička a plakala. Franta se ji zeptal, proč pláče. Řekla mu, že uvnitř zůstal její pejsek. Franta na nic nečekal. Nasadil si masku a opasek a i přes varování jeho kamarádů se vydal do hořícího domku. Když uslyšel kňučení, vydal se za ním. Bloudil z pokoje do pokoje a nakonec našel malé ušaté černobílé štěňátko, které se krčilo v zadním rohu pokoje. Vzal jej do náručí a běžel ven. Vyšel z domu jako hrdina a holčičce pejska předal. Holčička s radostí poděkovala Frantovi za pomoc a kamarádi jen nevěřícně na Frantu koukali.

Když se domek podařilo uhasit, všichni si unaveně nasedali do auta. V tu chvíli si Franta něčeho všiml. Za stromem u domu stál tajemný mužik s lucerničkou a šibalsky se na něj smál. Za chvíli však opět zmizel. Franta nevěděl, copak po něm dědeček chtěl. Avšak za chvíli pochopil. Když nasedal zpátky do auta, na jeho sedačce ležel černý hasičský opasek s krásnou zlatou sponou. Podíval se na sebe a zjistil, že si před tím oblékl jen svůj starý prachobyčejný opasek. Najednou pochopil, že žádný kouzelný opasek nepotřeboval. Stačilo mu jen, aby věřil ve své schopnosti a pak dokázal cokoliv.